

Oaseviering zaterdag 22 oktober 2016

Thema: Bidden, hoe doen wij dat...

Voorgangers: Piet Lahaije en Mieke Mol

Woord van welkom.

Moge het licht van de levende
ons bij deze Oaseviering met elkaar verbinden.
En mogen wij allen vandaag gezegend worden
met de kracht van zijn naam:
De naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest Amen.

De Paaskaars en de Oase kaars worden nu ontstoken.

Welkom u allen bij deze viering met als motto: Bidden, hoe doen wij dat! In de evangeliëlezing van vandaag horen wij de bekende parabel van de Farizeeër en de tollenaar. Beiden gaan ze naar de tempel om te bidden. En in de eerste lezing horen wij hoe broeder Alonso in zijn keuken voor het fornuis staat te bidden. Mogen wij in deze viering al biddend en zingend aan de hand van hun verhalen, ervaren, hoe wij zelf moeten bidden

Openingslied: De vreugde voert ons naar dit huis

Gebed.

Heer,
geef mij de genade
om mijn medemens te zien
met de ogen van de liefde.
Maak mij nederig en onbaatzuchtig.
Want alleen langs deze weg
kom ik uit bij de anderen
die mijn liefde nodig hebben. Amen

Kinderen worden opgeroepen voor hun kinderwoorddienst.

Lied: Wij gaan voor even uit elkaar.

Gebed om ontferming.

**Heer, geef ons moed om holle woorden
en al wat niet echt is achter ons te laten.
Geef ons de kracht om wat minder af te breken
en wat meer op te bouwen.
Geef ons de eerlijkheid om te erkennen
dat er zoveel is dat we konden doen
maar niet deden.
Geef ons het geloof
dat elke vraag om vergeving
door u beantwoord wordt met liefde.
Laten we elkaar vergeving schenken
en moge de barmhartige God
ons in zijn liefde opnemen,
dan zal uw vrede met ons zijn. Amen.**

Wensen wij elkaar die vrede toe

Vredewens.

Lied:

Gods vrede voor jou
Gods vrede voor jou,
Sjaloom, sjaloom
Gods vrede alleen brengt mensen bijeen,
Sjaloom, sjaloom.

Wij ontsteken nu de vredeskaars aan de oasekaars. Deze World Peace Flame, deze vlam voor de wereldvrede is een symbool van vrede, eenheid en vrijheid. We geloven in de vrijheid van iedereen om waar dan ook en op ieder moment bij te kunnen dragen aan vrede. De duizenden mensen die de World Peace Flame hebben aangestoken en brandend houden, zien de vlam als symbool hiervan.

Ons doel is om mensen te inspireren en te laten ervaren dat ieder individueel mens een belangrijke rol kan spelen in het bereiken van vrede op elk niveau in de samenleving. Onze droom is eenvoudig en ambitieus: Het ontsteken van een eeuwig brandende World Peace Flame in elke grote stad en besluitvormingscentrum in de wereld.

Eerste lezing: uit het boek “De kardinaal” van Henry Morton Robinson.

Steven de hoofdpersoon uit dit boek volgt een retraite in een klooster en helpt in zijn vrije uur mee in de keuken van broeder Alonso.

Op een dag, toen Steven Alonso hielp met het in schijfjes hakken van uien en aardappelen, meende hij dat de broeder hem bij zijn naam noemde. Wat zei je, vroeg Steven boven het gerucht der messen uit. Alonso schudde het hoofd. Niets, zei hij. Een minuut later hoorde Steven andermaal zijn naam. Tegen wie heb je het, vroeg hij. Broeder Alonso ging door met er op los te hakken tot groot gevaar van zijn dikke vingers en antwoordde: Ik vraag enkel aan God om mijn werk te aanvaarden als een acte van liefde. Mooi. Maar wat heeft mijn naam er mee van doen? Ik vroeg Hem uw vingers te willen beschermen. Mijn vingers! Maar die van jou dan. Alonso ging een andere ui met zijn mes te lijf. Als God wil, dat ik me in mijn vingers snijd, zal ik dat aanvaarden als een bewijs van zijn gunst. Maar daar ik de hele zaak in zijn handen gesteld heb, is het niet zeer waarschijnlijk, dat er iets zal gebeuren.

Lied: Die mij droeg op adelaars vleugels. GvL 594

Tweede lezing: Lucas, 18, 9 – 14.

Op een dag vertelde Jezus zijn leerlingen de volgende gelijkenis: Twee mensen gingen naar de tempel om te bidden, de een was een Farizeeër en de ander een tollenaar. De Farizeeër stond daar rechtop en bad bij zichzelf: God, ik dank U dat ik niet ben als de andere mensen, die roofzuchtig, of onrechtvaardig, of overspelig zijn, en dat ik ook niet ben als die tollenaar. Ik vast tweemaal per week en draag een tiende van al mijn inkomsten af. De tollenaar echter bleef op een afstand staan en durfde niet eens zijn blik naar de hemel te richten. In plaats daarvan sloeg hij zich op de borst en zei: God, wees mij zondaar genadig. Ik zeg jullie: Hij ging naar huis als iemand die rechtvaardig is in de ogen van God, maar die ander niet. Want wie zichzelf verhoogt, zal vernederd worden, maar wie zichzelf vernedert, zal verhoogd worden.

Acclamatie. Psalm 72 II (alleen het refrein)

Levend Woord: zie aan het einde van deze viering

Stilte

Geloofsgebed ,door allen.

**Ik geloof in een kerk
die haar deuren wijd openzet,
waar ieder welkom is
en niemand buitengesloten wordt,
die geen onderscheid maakt
tussen man en vrouw, tussen goed en slecht,
waar ieder heilig en zondig is,
die geen rangen en standen kent,
-maar waar allen van hoog tot laag
werkelijk broeders en zusters van elkaar zijn,
die haar eigen grenzen overschrijdt
en een Tafel bereidt voor allen
die zich tot Jezus Christus bekennen,
die het Woord van God in dialoog belijdt
en waar gemeenschap hand in hand gaat met communicatie,
die niet heerst maar dient,
waar recht gedaan wordt aan allen,
die niet denkt aan eigen roem,
maar de kleinen eert
en hen optilt uit hun vernedering,
die op uittocht is uit het land van slavernij
en op weg is naar werkelijke bevrijding voor allen,
die haar crisis te boven komt
en blijft getuigen van de hoop die in haar leeft. Amen.**

Lied: Houd mij in leven GvL. Psalm 25 III

Voorbeden:

Wij zingen aan het begin en aan het einde:
Keer U om naar ons toe,
keer ons toe naar elkaar

Tot u komen wij, goede God.
Wij stellen ons voor uw aangezicht
met alles wat er in ons leeft,
met onze vreugde, onze zorgen en ons verdriet,
met de moeite die wij hebben met mensen
die ons kwetsen of minachten.
Wij vragen U, Ene,
Ons te accepteren zoals wij zijn.

Wij stellen ons voor uw aangezicht, goede God,
met onze zorgen over onze wereld,
zo veel mensen in armoede en oorlog,
zoveel mensen die elkaar bedreigen
Wij brengen voor U
al die mensen die op de vlucht zijn
en zoeken naar onderdak en aandacht.
Dat wij ons hart voor hen openen

Wij stellen ons voor uw aangezicht, goede God,

met wat er leeft in deze kleine gemeenschap
dicht om ons heen;
de moeilijkheden van hen die oud zijn.
de levensvreugde van onze jongeren
en de zorgen van hun ouders en opvoeders
Wij danken u voor alles waarvan wij genieten:
onze banden met wie ons lief zijn,
onze gezondheid, ons wonen en werken,
ons genieten van vrijheid en overvloed,
onze verbondenheid met U.

- Wij bidden ook voor de intenties opgeschreven in het intentieboek
- Wij bidden vandaag ook voor onze dierbare overledenen.....
- En ieder die dat wil, kan nu naar voren komen om een kaarsje aan te steken en een voorbede te doen.
- En tenslotte vragen wij u om een ogenblik in stilte te bidden voor wat er diep in ons hart leeft .

Algoede, Ene.
Laat ons mogen zijn voor uw aangezicht
van dag tot dag
tot het moment dat wij u mogen zien
van aangezicht tot aangezicht. Amen

Kinderen komen terug van Kinder-Woorddienst en vertellen over wat zij gehoord en gedaan hebben.

Bidden wij nu samen **het Onze Vader** en geven we elkaar daarbij de hand

Lied: Hij die gesproken heeft, GvL 616

Brood voor onderweg

Brood –
zo alledaags en broodnodig
Brood –
in lief en leed samen gebroken.

Brood –
gegroeid, gekneed,
uit ontelbaar velen
een geworden.

Brood –
in overvloed gegeten,
in armoede ontbeerd,
uit de mond gespaard.

Brood –
Voedsel op onze levensweg
dat wij delen
tot ons gebroken bestaan
eens en voorgoed zal zijn geheeld.

Slotgedachte van Guido Gezelle

Gij bad op eenen berg alleen,
en... Jesu, ik en vind er geen
waar ik hoog genoeg kan klimmen
om U alleen te vinden:
de wereld wil mij achterna,
alwaar ik ga of sta
of ooit mijn ogen sla;
en arm als ik en is er geen,
geen een,
die nood hebbe en niet klagen kan;
die honger, en niet vragen kan;
die pijn en niet gewagen kan
hoe zeer het doet!
O, leert mij, armen dwaas,
hoe dat ik bidden moet!

Zegenwens.

Als zegenwens lees ik u een gedeelte voor van een visioen van Paulus, zoals verwoord door Huub Oosterhuis.

Ik zie ons aan één tafel, mannen, vrouwen,
vrienden en vreemden, zonder vooroordelen,
--knechten en heren, en geen eerste plaatsen.
En allen drinken uit één zelfde beker.
Ik zie, God zal het mij ten goede houden,
wat nog niet is: zijn geest die velen
tot één lichaam maakt, één mensheid nieuw geboren,
messias-lichaam, aan de dood voorbij
Mogen wij zo gezegend worden in de naam van de Vader-----

Slotlied: Deze wereld omgekeerd GvL. 428

Levend Woord

Ziet u het al voor u? Die Farizeeër en die tollenaar in de tempel. Het is net een schilderij van Rembrandt. Midden op het doek staat de Farizeeër fier rechtop in het volle licht. Iedereen ziet hem. Gebedskoorden om zijn armen gewikkeld, de Torah op zijn voorhoofd gebonden en een gebedsmantel om. Allemaal precies volgens de regels van de wet. En daar achter in een klein, donker hoekje, helemaal weg gekropen, staat met gebogen hoofd de tollenaar. Niemand hoeft hem te zien. Allebei komen ze naar de tempel om te bidden. En als wij dan naar de Farizeeër luisteren en naar alles wat hij doet, - hij doet zelfs meer dan de wet hem voorschrijft -, zijn wij geneigd om te zeggen: Dat is ergens toch wel een vrome man, want hij doet inderdaad veel goede dingen. Alleen, hij bidt helemaal niet. Hij staat daar alleen maar tegenover God breeduit te vertellen wat hij allemaal doet. Hij maakt er een onderonsje met God van. Niemand hoeft te weten wat hij tegen God zegt. En die tollenaar ziet hij niet eens staan. Die is te min voor hem. Die tollenaar echter daar in dat hoekje, durft niet eens zijn blik naar de hemel te richten. In plaats daarvan slaat hij zich op de borst en zegt: God, wees mij zondaar genadig. Zie mij hier staan met al mijn fouten en gebreken. Ik kan het niet alleen. En terwijl hij dat zegt, denkt hij bij zichzelf aan al die mensen die hij benadeeld heeft bij het innen van de belasting en hoe hij daar iets aan kan doen. **Hij** bidt dus wel. Want bidden is iets wat niet net als bij de Farizeeër, alleen met jou te maken heeft. In je gebed ben je niet alleen verbonden met God, maar ook met de ander, met je medemens. Je bidt tot God en al biddend komt heel je leven voorbij: je teleurstellingen, je

zwakheden, je vreugdes en je angsten. En daar zijn onherroepelijk andere mensen bij betrokken. Je vraagt God om hulp bij je werk en daarbij denk je aan al die mensen met wie je samen werkt. Hoe kan ik dat beter doen. Je bent ziek en dan denk je aan je familie of je vrienden die je helpen en daar bedank je God dan voor. En je denkt bijna automatisch: Wat kan ik straks voor hen terugdoen. Als wij nogmaals naar de tollenaar kijken, dan zien wij daar iemand staan die zegt: Heer, wees mij zondaar genadig. Maar hij durft ook tegen God te zeggen: Ik kan het niet alleen. Zie mij hier staan met alles wat ik verkeerd doe. Ik heb uw steun nodig. Die tollenaar gaat naar huis en hij hoopt, dat als hij goed probeert te -leven, God hem zal helpen. Maar omdat iedereen hem vanwege die baan van hem met de nek aankijkt, durft hij er ook niet zo hard op te vertrouwen, dat God hem inderdaad wel zal helpen. Ook al heeft Jezus over zijn Vader gezegd: Vraag en je zult verkrijgen. De tollenaar moet erop leren vertrouwen dat God niet zo kleinzielig is als sommige van zijn medemensen. Hij moet erop leren vertrouwen dat zó bidden zoals hij dat deed in de tempel, betekent, je mag erop hopen, je mag erop vertrouwen,..... ja, je mag erin geloven dat God je niet in de steek laat. En dat is wat het verhaal van broeder Alonso ons wil leren: Als God wil dat ik me in mijn vingers snijd, dan zal ik dat aanvaarden, zegt hij. Maar omdat ik heel mijn doen en laten in zijn, in Gods handen heb gelegd, omdat ik erin geloof dat Hij me niet zal laten vallen, is het niet waarschijnlijk dat er iets zal gebeuren. Zo moeten wij ook leren bidden. Er in geloven, dat hoe moeilijk het leven soms is, hoe gering de vooruitzichten op een betere wereld soms zijn, --dat God ons niet in de steek zal laten en dat het rijk van vrede, het rijk van God er inderdaad ooit zal komen.